

Elbel, Petr

Příloha 1 - Edice

In: Elbel, Petr. *Pravé, věrné a křesťanské příměří... : dohody o příměří mezi husity a stranou markraběte Albrechta na jižní Moravě*. Vydání první Brno: Filozofická fakulta, Masarykova univerzita, 2016, pp. 82-112

ISBN 978-80-210-8369-1

Stable URL (handle): <https://hdl.handle.net/11222.digilib/136005>

Access Date: 16. 02. 2024

Version: 20220831

Terms of use: Digital Library of the Faculty of Arts, Masaryk University provides access to digitized documents strictly for personal use, unless otherwise specified.

PŘÍLOHA 1 – EDICE²¹¹

Poznámka: Edice staročeských textů byla provedena podle standardních transkripčních pravidel; osobní a místní jména jsou transliterována a vyznačena kurzívou. V transkripci německých textů jsou především normalizovány dvojice hlásek u – v a i – j. Osobní a místní jména jsou rovněž transliterována. Většina písemností je dochována v opise z 16. století, který obsahuje řadu písařských omylů. Zjevné omyly kopisty, jako např. zdvojení slov, jsou mlčky odstraněny. U ostatních omylů je v poznámce uveden (pravděpodobný) správný tvar. V důsledku poškození rukopisu nebo listin nečitelná místa jsou rekonstruována v hranatých závorkách.

Č. 1

1427 května 7., Bučovice

Čeněk z Bludova a Bučovic uzavírá příměří s Janem z Lomnice, zemským hejtmanem Markrabství moravského, a městem Brnem, které má platit do nejbližších Letnic (1427 června 8.).

Já Czeniek z Bludowa a z Budczowyc vyznávám tiemto listem vóbec přede všemi a před každým zvláště, ktož jej uzrie aneb čtúc slyšeti budú, že sem vstúpil a mocí tohoto listu vstupuji v pravé, věrné a křesťanské příměrie s urozeným panem Ianem z Lomnycze, hajtmanem Markrabstvie moravského, a pány měščany města Brnienskeho, s nimi i s jejich zámky i s jejich služebníky i se všemi jejich lidmi poddanými a to příměrie slibuji sám od sebe i ode všech svých služebníkóv ctně a řádně držeti svú dobrú a čistú vierú beze vší zlej lsti a to příměrie mám a mieti

211 Za kolaci českých textů jsem zavázán Mgr. Ivaně Musilové (Brno), za kolaci německých textů doc. dr. Andreasi Zajícovi, MAS (Wien), za sfragistické konzultace děkuji doc. PhDr. Daliboru Havlovi, Ph.D., a Mgr. Lukáši Führerovi (oba Brno).

od dání tohoto listu až do svatého Ducha nejprv příštího a ten den celý až do západu slunce. A tomu na svědomie sem svú pečet přidávil k tomuto listu, jenž jest dán na *Budzowyczych* v tu středu po svatém Kříží od narození léta syna Božího tisíc čtyřstého dvacátého a sedmého léta.

Orig. pap. 22,5 × 13 cm, na okraji částečně odlomená kruhová pečeť vydavatele z černého vosku (ø 27 mm; v pečetním poli gotický štít příčně rozdělený třemi zuby; legenda: + [---] i syco²¹² : de : blvdaw) přitištěna recto pod textem; AMB, fond A 1/1 – Sběrka listin, mandátů a listů, inv. č. 255 (stará sign. 286). Viz obr. 1.

Regest: NEUMANN, A. (ed.): Nové prameny, s. 71, č. 29 (mylně k 14. listopadu 1427); BENEŠ, František – BERÁNEK, Karel (edd.): Soupis česky psaných listin a listů do roku 1526. Díl I. Originály listin. Svazek 1/1. 1378–1471 [PE: ve skutečnosti 1378–1437]. Praha 1974, s. 151, č. 578.

Č. 2

1428 října 11., Moravský Krumlov

Diviš z Přehořova, hejtman na Moravském Krumlově, se zavazuje, že s purkmistrem a radou města Brna povede rytířskou válku, jejíž pravidla jsou popsána, a to až do nejbližších Vánoc (1428 prosince 25.).

Já *Diwišs* z *Prziehorowa*, hejtman *Crumlowsky*, vyznávám obecně přede všemi tímto listem, kdož jej uzří neb čtúc slyšeti budú, že vydávám osm artikulův múdřým a opatrným purgmistrovi a radě města *Brnienskeho*:

První artikul: abych já s nimi a oni se mnú rytířskou válku vedli.

Druhý artikul: jestliže by Buoh neuchoval a já od nich jat byl, tehdy dada u měsíci sto kop groší dobrých stříbrných rázu pražského, za každú kopu počítajíc šedesát groší, i mám prázden býti. Pakli bych já nebo moji jali purgmistra neb koho z rady neb jejich hejtmana, kderýž by v tu dobu hejtmanem nad jejich žoldněří byl, tehdy ten jeden, kderýž by z nich jat byl, i máme také v měsíci sto kop groší dáti dobrých stříbrných rázu pražského, také za každú kopu šedesáte gr(oší) počítajíc, a to dada má také prázden |^{fol. 355r} býti. A jestli pak, že by kderý z měšťan *Brnienskych* usedlý jeden ode mne neb od nich jat byl, tehdá má v padesát kop groší vyručen býti.

212 Písmeno *o* je mírně setřelé, a tak by mohlo být případně čteno též jako *e*, což by pak odpovídalo genitivu jména *syco* (latinská forma jména Čeněk). Pokud si za vyzražená písmena dosadíme [sdn]i, byl by zde genitiv *syce* gramaticky správnější. Za toto čtení děkuji doc. PhDr. Daliboru Havlovi, Ph.D.

Je zajímavé, že roku 1416 týž Čeněk z Bludova a Bučovic užíval jiný pečetní typář, na němž bylo v legendě užito jméno Čeněk v češtině: *s. czenko de bludaw* – srov. Státní oblastní archiv v Třeboni, fond Cizí rody – registratura, sign. z Bludova 1.

Třetí artikul: jestli pak, že by kderý z usedlých měšťan *Brnienskych* piš²¹³ ode mne neb od nich jat byl, ten má ve tři kopy vyručen býti a můj pěší též. A jestli pak, že by muoj jezdní neb jejich jat byl, maje jeden kuoň, v ten má v pět kop groší vyručen býti; pakli dva, tehda v X kop groší, pakli tři, tehda v XV kop groší, pakli III, tehdy v XX kop groší, pakli měl deset, tehdy rovně též ve dvacet kop groší má vyručen býti.

Čtvrtý artikul: aby chudí lidé dělali, orali, seli, bezpečně a svobodně jezdili do lesuov i z lesuov, moji nebo jejich, a také aby bezpečně jeli do mlýnuov nebo z mlýnuov s vozy a s obilím a svá robotná diela aby svobodně a bezpečně dělali kromě formanských vozuov.

Pátý artikul: aby vinice bezpečně dělali a svá vína s obú stranú bez překážky vozili.

Šestý artikul: kdeří by poslové mezi námi šli neb jeli, aby hindrováni nebyli ani koni pod nimi bráni nebyli.

Šedý artikul: jestliže by kderý muoj člověk neb služebník jezdní neb pěš[í] k nim do *Brna* přijel neb přišel a vzal k tomu²¹⁴ co neb dlužen byl neb odpuštění nevzal a já svooj list k nim poslal, tehdy mi jej svrchupsaní *Brniene* mají svázíc zase poslati a já jim též.

Osmý artikul: byl-li by muoj který vězeň kam na jich stranu jat, aby oň stáli a jej vypravili a já jim mám též učiniti.

A ty úmluvy svrchupsané mají mezi námi státi až do Vánoc nyní nejprv příštích. A jestli pak, že by se jmě nezdálo anebo jim těch svrchupsaných úmluov tak dlúho držeti, tehdy když bych já jim týden dal napřed věděti poslem listě a oni mi též, aby z těch úmluv nic nebylo. A já svrchupsaný *Diwiss* slibuji to všeckno ctně zdržeti, což svrchu psáno stojí, svrchupsaným purgmistrovi, radě i vši obci města *Brnienskeho*. A pro lepší jistotu a pro lepší svědomí a pro potvrzení tohoto listu já *Diwiss* svú sem vlastní pečet přitiskl k tomuto listu z svým dobrým vědomím a svú dobrou vůlí etc. Datum *Crumphnaw* feria secunda proxima post *Gereonis* et sociorum eius anno Domini etc. XXVIII° etc.

Opis AMB, fond A 1/3 – Sbíрка rukopisů a úředních knih, rkp. č. 7329, fol. 354v–355r. Viz obr. 2.

Edice: NEUMANN, Augustin: K válečnictví za doby husitské. Hlíďka 37, 1920, s. 11–17, zde s. 15–16, pozn. 1; TÝŽ (ed.): Nové prameny, s. 73–74, č. 33 (mylně k 11. říjnu 1424).

213 *správně*: pěší

214 *správně*: komu

Č. 3

1429 září 23., Ivančice

Diviš z Přehořova, hejtman na Moravském Krumlově a v Ivančicích, se jménem svým i jménem Jana z Kunštátu řečeného Suchý Čert a Jana st. ze Sobětic, hejtmana v Třebíči, zavazuje, že nebude až do nejbližšího svátku sv. Martina (1429 listopadu 11.) bránit brněnským měšťanům ve vinobraní a v dovozu vína do Brna.

Já, *Diwiss z Prziehorowa*, hejtman na *Krumlowie* a na *Eywancziczych*, vyznávám tímto listem obecně přede všemi, kdož jej uzří aneb čtúc slyšeti budú, že sem s múdrymi a s opatrnými purgmistrem, radú a se vši obcí města *Brna* umluvil a v takovou úmluvu vstúpil a mocí tohoto listu jim slibuji sám za se a za své služebníky za křestné, ctné a plné ubezpečení stoliko, aby svrchupsaný purgmistr, rada i všecka obec města *Brna* i ti všichni z předměstí *Brnienskeho* vína svá z svých vinic ve všech horách, kdež je koli mají po vši zemi moravské, sebrati mohli přede mnú všechnú mocí bezpečně a je do města *Brna* svobodně odvésti. Také v těch úmluvách slíbil sem a mocí tohoto listu slibuji za urozeného pana *Iana z Kunstatu* řečeného Suchý Črt a za slovuťného *Iana* staršího z *Sobieticz*, hajtmána *Trziebiczkeho*, že oni sami osobně aneb jich čeled' aneb služebníci svrchupsaným *Brnianom* jim v jejich horách a na jejich víně překážeti nebudú. Také v tom vinobraní tímto listem křestansky ubezpečujem mocně ty všichny měšťané,²¹⁵ spoluměšťany, předměstníky s jich osobami mužskými i ženskými, pacholky a služebníky i formany všelijaké s koními a s vozmi, buďtež odkavadž kolivěk, ještoť jim vína voziti budú do *Brna*, že jim nejprve pod horami, na cestách, silnicích ani nikdyž ode mne i ode všech, za kderěž slibuji, nižádným obyčejem na osobách, kdeříž při tom víně budou, ani na víně, což se vína v tom čase do *Brna* poveze, nemá překáženo ani uškoděno býti. Také slibuji a mám jiné posádky obeslati, kdeříž pro ně²¹⁶ chtí učiniti nebo nechati, aby ti také do času dole psaného jim nepřekáželi. A ty úmluvy všicky popsane mezi námi s obú stran obapolné celé státi a trvati mají | fol. 348v do svatého *Martina* léta tohoto nejprv příštíeho a ten den celý až do západu slunečného. Pakli by se v té míře co přihodilo v omyle a beze lstí, jehož Buoh nedej, ode mne a od mých služebníkuov anebo od těch, za kderé sem slíbil, svrchupsanému purgmistrovi, radě aneb komužkolivěk jejich obci, že by kdo z nich při tom víně jat byl na naše zámky, kderýchž jsme v drženie, aneb kderá škoda na vínech a na jich osobách že se jim stala, tehdy toho z nich tak jatého neb jaté, když kolivěk jaté omylem budú, slibuji také tímto listem toho neb ty napřed propúštěti a to vše, což by vzato bylo, navrátiti. Pakli by co toho beze lstí utraceno bylo, o takové všelijaké škody slibuji také mocí tohoto listu na statečných a slovuťných *Waczlawa z Kukwicz* seděním

215 *správně*: měšťany216 *správně*: mě

v *Knihniczych* a na *Ondrzege*, purkrabie na *Templsstaynie*, což by ti mezi námi vyřkli a vyřknú, na to obapolně konečně přestati a na nich dosti jmiti. A ty svrchupsané úmluvy i to vše, což se v tomto listu píše, slibuji křestně, ctně a věrně svú dobrou jistú vírú beze vši zlé lsti to vše ctně a řádně zdržeti, jakož svrchu psáno stojí. A toho na jistost pečet svú vlastní kázal sem přitisknutí k tomuto listu a k tomu připrosil sem statečných a slovutných svrchupsaných *Waczslawa z Kukwicz* a *Ondrzege* purgkrabie na *Templsstaynie*, že své pečeti také podle mne na svědomí dali k tomuto listu přitisknutí, pod kderýmiž také slibují to všechno ctně zdržeti, což se svrchu píše. Dán a psán na *Eywancziczych* léta Božího po čtrnáste stech dvatcátého devátého ten pátek po svatém *Matussi* apoštolu a euwangelistě.

Opis AMB, fond A 1/3 – Sbírka rukopisů a úředních knih, rkp. č. 7329, fol. 348r–v.
Regest: NEUMANN, A. (ed.): Nové prameny, s. 74, č. 34.

Č. 4

1429 října 27., *Pernštejn*

Jan z Pernštejna vyznává, že jeho služebník Mikuláš Člupek seděním na Košíkově přistupuje k příměří, které Jan předtím uzavřel s Janem st. z Lomnice, zemským hejmanem Markrabství moravského, Joštem Hechtem z Rosic, podkomořím, Janem ml. z Lomnice a městem Brnem, jak je to podrobně stanoveno v listu hlavním.

Já *Ian z Pernsstyna* vyznávám tímto listem obecně přede všemi, ktož jej uzří nebo čtúce uslyší, že sem slíbil a mocí tohoto listu slibuji urozeným pánóm pánu *Ianowii* staršímu z *Lomnicze*, v ty časy hejman Markrabství moravského, a panu *Iosstowi* z *Rosycz*, podkomořím Markrabství moravského, a panu *Ianowii* mladšímu z *Lompnice* a opatrným lidem burgmistroví a radě města *Brnienskeho* za *Mikulassie Człupka*, svého služebníka seděním na *Kossikowii*, i za jeho všechny služebníky i poddané, že on svrchupsaný *Mikulass Człupka* i svými se všemi poddanými také má státi a stojí podle mne v tom jistém příměří s svrchupsanými pány a měšťany napřed psanými i s jejich se všemi poddanými duochovními ve všech těch kusích a úmluvách a do toho času tak jako v listě příměříe |^{fol. 354r} hlavném psáno stojí, i s túto výminků, jestliže by se co, jehož pán *Buoh* uchovej, stalo a přihodilo beze lsti neb kterak kolivěk mezi svrchupsanými pány a měšťany nebo mezi jejich poddanými a mezi svrchupsaným *Mikulassem Człupkem*, i mají také obapolně přijíti na ty jisté oprávce a ubrmany, jakož v listě hlavném příměříem psáno stojí, a za to já svrchupsaný *Ian z Pernsstyna* slibuji ctně svrchupsaným pánóm i měšťanóm svrchupsaným, že jim i jejich všem poddaným to jisté příměří i se všemi těmi kusy má ctně zdrženo býti bez přerušení od svrchupsaného *Człupka* i od jeho všech poddaných, tak jako v listě hlavním stojí psáno. A tomu na potvrzení a pro lepší jistost svú sem vlastní

pečet přidával k tomuto listu. Jenž jest dán a psán na *Pernssteynie* ten čtvrtek u vigílii svatého *Ssimona* a *Iudi* a umukánie léta od narození syna Božího etc. tisícého čtyřista a v devátém mecitmém létě etc.

Opis AMB, fond A 1/3 – Sběrka rukopisů a úředních knih, rkp. č. 7329, fol. 353v–354r. Regest: NEUMANN, A. (ed.): Nové prameny, s. 74, č. 35.

Č. 5

[nejspíše 1430 března 21.]²¹⁷ Brno

Jan st. z Lomnice, zemský hejtman Markrabství moravského, Vilém Zajíc z Hazmburka, Hašek z Valdštejna, Jošt Hecht z Rosic a Vilém Waldner, hejtman na Špilberku, informují Jörga Launa, hejtmana ve Znojmě, purkmistra a radu města Znojma, že se na popud krále Zikmunda a markraběte Albrechta zúčastnili sněmu v Prostějově, a zde též jménem krále a markraběte i všech jejich služebníků a poddaných dohodli průměří s Janem z Kravař a Jičina, Janem z Cimburka a Tovačova, bratry Václavem a Jiříkem z Kravař a Strážnice, Ctiborem z Cimburka a Křídla, Benešem a Vaňkem z Boskovic a Letovic, Janem z Pernštejna, Lackem ze Šternberka a Lukova, Pavlem a Heraltem ze Sovince, Zbyňkem a Oldřichem z Doubravice, Puchalou z Węgieř, Smílem z Moravan, Hynčíkem z Hoštejna a Rudolfem z Becze, které má platit až do uplynutí dvou týdnů po nejbližším svátku sv. Jiří (do 1430 května 6.).

Unseren dinst zuvor, erber besunder und ersamen weisen lieben fründ! Wir tun ewch zü wissen, das wir von dem allerdurchlewchtigisten fürsten künig Sigmunden, Römischen, Ungrischen und Pehemischen etc. künigs, und von dem durchlewchten fürsten herczog Albrechten, herczogen ze Österreich und marggraffen zü Marhären etc., unser genedigen herren, und von irer genaden geschafft willen ganczër macht und gewalt sein geriten gen Probstans zü den herren, die da ir sampnung haben gehabt, durch aines gemayns nuczs und befridunges willen und haben mit in getaydingt und sein mit in daran beliben von der obgenanten unser genedigen herren gehais und voller macht haben wir ain frid gemacht und ganczleich vorschriben, der sich anhebt bys phincztag schirist kümftig auf mitvasten von aufgang der sun, und schol werden nach einander zü rayten czwo wochen nach sand Jorgen tag schirist kümftig und denselben leczten tag uncz auf den undergang der sun. Und dieselben herren, mit den der frid gelegt ist, sein mit namen hie inne geschriben: herr Jann von Crawaren und von Ticzein, Jann von Czimburk und von Tobetschaw, Waczlaw und Gýrzik geprüder von Crawaren und von Straznicz, Stibor von Czimburk und von Krzidla, Benusch und Wankh von

217 K dataci srov. výše v kapitole 3.5.

Bozkowicz und von Letowicz, Jann von Pernstain, Laczk von Sternberkh und von Lukaw, Paul und Erhart von Ewlenburkh, Zbink und Ulreich gebrüder von Dubrawicz, Puchal von Wanger, Smyl von Morawan, Hinczik von Hoenstain und Rudolt von Becze und ander herren und possadken, die auch zu dem frid treten werden, die ir brief aufs rothaws gen Brunn senten schullen, und welich also zütreten werden, die wellen wir ewch verkhundigen und wissen lassen, das ir auch mit in auch den frid halten schullet. Und für den obgenanten frid und für unser genedige herren des künigs und des herczogen genad für all ir possadken, hawbtlew, diener und undertan, gaistleich und wereltleich, haben wir gelobt und ganzleich vorhaisen zu halden und den fridprief zü vorpringen, und darunder schullen die landstrassen frei sein und über das, ob ymands rawbt oder indert aines herren diener, der in dem frid ist, vorschriben, zu denselben wirt mann richten nach underweisung der vier herren Meinhart von Newenhaws, herren Zbink von Dubrawicz, herren Jost Hecht von Rossicz etc. und herren Gýmram von Dubrawicz, die darzü von paiden tailen erwelt sein, und ewch das zü wissen tuend und pitunde, das ir unser und ewer obgeschribne herren uns und ewch nicht verführen wetlet, sunder den also beredten frid unverrukten zü halden ganzleich und an alles gevër auf die obgeschribende, hoffunde zu Got, das in der czeit verrer darauz geredt und gedacht werde, das wir wider miteinander in ain frid und aynung mit der hulf Gotis machten chömen. Ydoch wisset, das das in den czeiten zü paiden tailen die holdung also nicht schol abgetreten werden, sunder mann schol ir noch also geniessen, ydoch dem frid unschädlich. Pietund ewch furbas, das ir uns pei tag und nacht lasset wissen, ob ewch die brieff von uns sein warden, das wir uns darnach möchten gerichtten. Geben zü Brunn am eritag vor Unser Frawen tag Annunciacionis.

Jan von Lompnicz, hawptman zü Mërherenn

Wilhalm Hoz von Hozenburk

Hassk von Waldstein

Jost Hëcht von Rossicz etc. und

Wilhalm von Wald, hawptman auf dem Spilenberkh

verso: Dem erberen und töchtigen Jorgen dem Lawen hawbtman und den ersamen weisen burgarmaister und dem rot der stat zü Znoym uns besunder lieben frunden.

(Následuje přepis listiny rychtáře a přísěžných města Znojma nebo spíše zápisu z městské knihy téhož města.)

Soudobý opis pap., MZA, fond G1 – Bočkova sbírka, inv. č. 651. Viz obr. 3.

Č. 6

1430 září 14., Osová

Vilém z Pernštejna, Václav z Kravař, Jan z Pernštejna, bratři Zbyněk a Oldřich z Doubravice, Jan Žibřid z Pernštejna, Jan z Mezirůčí a Křižanova, Jan Morava z Kralic a Mikuláš z Člupku seděním na Košíkově uzavírají příměří s Janem st. z Lomnice, zemským hejtmanem Markrabství moravského, Joštem Hechtem z Rosic, podkomořím, Vilémem Waldnerem, hejtmanem na Špilberku, Janem ml. z Lomnice, Janem, proboštem kláštera v Dolních Kounicích, s purkmistrem a radou města Brna, které má trvat až do nejbližšího svátku sv. Martina (1430 listopadu 11.).

My Wilem z Pernssteyna, Waczlaw z Krawarz, Ian z Pernssteyna, Zbiniek a Oldrzych, bratři z Dubrawicze seděním na Ossowee, Ian Zybrzid z Pernsstyna a Ian z Mezerzyczie a z Krzizanova, Ian Morawa z Cralicz a Mikulass z Clupku seděním na Kossikowie etc. vyznáváme tímto listem obecně přede všemi, kdož jej udrží nebo čtúce slyšeti budú, že jsme vstúpili a mocí tohoto listu vstupujem v pravé, věrné, křesťanský příměří s urozenými pány s panem *Ianem* starším z *Lompnice*, hejtmanem, se panem *Iosstem Hechtem* z *Rosycz*, podkomořím Markrabství moravského, se panem *Wilimem Woldnarem*, hejtmanem na *Spilbercze*, se panem *Ianem* mladším z *Lompnice*, z duo stojným knězem *Ianem*, proboštem *kuniczkym*, a s múdrymi purgmistrem a radú města *Brnienskeho* i s jejich hrady, tvrzeni a městy i se všemi jejich duchovními a světskými panošemi, služebníky a poddanými | fol. 352r i se všemi jejich chudými lidmi dnes ve štvrtek den slavný svatého Kříže pozdvížení počnúce až do svatého *Martina*, ješto nyní nejprve po dání listu tohoto jmá přijíti, a ten den svatého *Martina* celý až slunce za horu vzejde, kderěžto příměrie svrchupsané my svrchupsaní všichni společně slibujem svú čistú vírú beze vsí zlé lsti sami za sebe, za duo chovní i světské, kderíž na hradích, na tvrzech a v městech sú, i za své vsecky služebníky a poddaným²¹⁸ svrchupsaným urozeným pánóm i purgmistrovi a radě města *Brnienskeho* i jejich všem služebníkóm a poddaným lidem duchovním a světským ctně a věrně a křestně zdrzeti jako dobří lidé do toho času, jakož se svrchu píše, bez přerušení a omluv všelijakých. Pakli by se nám svrchupsaným nezdálo státi v tom příměří svrchupsaným až do svatého *Martina*, tehdy máme dáti týden napřed věděti do města *Brna* na rathauz nebo na *Lompnici* po panoši dobrém a našim listem odevřeným. A také přihodilo-li by se co v tom příměří svrchupsaném mezi námi nebo našimi beze lsti nebo kderak kolivěk buďto jímáním neb braním, jehož pane Bože nedej, tehdy každý, kdož by jat byl, ihned byl propuštěn, a což by bylo pobráno, aby to také bylo vráceno. A nadto sme sobě volili toho příměrie oprávce a ubrmany s obú stran, urozený pány pana *Artleba* z *Drahotussie* a z *Deblina* a pana *Gimrama* z *Dubrawicze*, že ti toho mocni mají býti ohledati, opraviti a rozkázati, což

218 *správně*: poddaný, *případně*: poddané

by se mezi námi nebo našimi v tom příměří svrchupsaném beze lsti aneb kderak koli stalo. A což by nám ti ubrmané a oprávce svrchupsaní kázali, to máme a slibujem učiniti beze vsí úmluvy a odpory všelijaké. A také v tom příměří svrchupsaném aby silnice obchodníků svobodny byly, také aby na nich nebylo překáženo ani škoditi na nich připuštěno kderak kolvěk obapolně. A zvláště aby v tom času toho | fol. 352v příměří svrchupsaného na holdy, kderěz sú z obú stran, nebylo saháno ani co od nich bráno; však jich proti své straně věrně zbraňující beze lsti obapolně. Také menovitě vmlouvající, aby žádná strana druhé straně ke škodě čeledi své nepóžčila ani v jezdu ani v službu jeti odpustila. A bylo-li by, že by kderý mimo to od koho odjel, ten má dáti to hned druhé straně věděti. A událo-li by se, že by proti tomu příměří obapolně co se beze lsti stalo, tehdy ubrmani a oprávce svrchupsaní mají to ohledati v *Brnie*. A to vše, což se svrchu píše, slibujem ctně a věrně zdržeti pode ctí a pod vierú na ohledání ubrmanův svrchupsaných. Tomu všemu na svědomí a pro lepší jistot²¹⁹ své sme vlastní pečeti s našim vědomím dobrovolně kázali k tomu listu přitisknutí, jenž jest dán na *Ossowem* den svatého Kříže pozdvížení léta od narození syna Božího tisíc čtyrysta a třicátého etc.

Opis AMB, fond A 1/3 – Sběrka rukopisů a úředních knih, rkp. č. 7329, fol. 351v–352v. Regest: NEUMANN, A. (ed.): Nové prameny, s. 74–75, č. 36.

Č. 7

1430 září 15., Moravský Krumlov

Diviš z Přehořova, hejtman na Moravském Krumlově a v Ivančicích, uzavírá příměří s Janem st. z Lomnice, zemským hejtmanem Markrabství moravského, Joštem Hechtem z Rosic, podkomořím, Vilémem Waldnerem, hejtmanem na Špilberku, Janem ml. z Lomnice, Janem, proboštem kláštera v Dolních Kounicích, a s purkmistrem a radou města Brna, které má trvat až do nejbližšího svátku sv. Štěpána (1430 prosince 26.).

Já *Diwiš z Prziehorova*, hajtman *Crumlowsky* a *Eywancziczky* vyznávám tímto listem obecně přede všemi, kdož jej uzří a neb čtúc slyšeti budú, že sem vstúpil a mocí tohoto listu vstupuji v pravé, věrné a křesťanské příměří s urozenými pány s *Ianem z Lomnicze*, hajtmanem, s *Iosstem Hechtem z Rosycz*, podkomoří Markrabství moravského, s *Wilemem Walder*, hajtmanem z *Spilberka*, s *Ianem* mladším z *Lomnicze*, s knězem *Ianem*, proboštem *kuniczkym*, s purgmistrem a radú města *Brnienskeho* i se všemi jejich duochovnými, kdeříž v *Brnie* a v předměstí s nimi sú a z světskými panošemi, služebníky i poddanými i se všemi jich chudými lidmi od dání tohoto listu počnúce až do Božího narození, ješto nyní má přijíti nejprv, i ten den hodný

²¹⁹ *správně: jistotu nebo jistost*

celý na svatého *Stiepana* hned potom přístieho až do západu slunečného, kde-
 réžto příměří já *Diwiss* nadepsaný sľubuji svú dobrú čistú dobrú víru beze vsí lé-
 lsti sám za se i za své duochovní, kteříž v *Krumlowie* a v *Eywancziczich* se mnú sú,
 i za světské služebníky a poddané svrchupsaným pánóm ctně, věrně a křesťansky
 zdržeti do toho času, jakož se svrchu píše, a bez přerušení a omluv všelijakých.
 Pakli by se co v tom příměří mezi námi neb našimi beze lsti aneb kderak kolivěk
 přihodilo, jehož toho pán Buoh nedej, tehda já nadepsaný *Dywiss* na ty svrchupsa-
 né pány ani na jich poddané nemám sahati nižádnú mocí ani pomstú ani se o to
 kderak mstíti, než volili sme sobě toho příměří oprávcé a ubrmany, já z své strany
 slovutného panoše *Bohunka* z *Mirolawie* a *Waczlawa* z *Kukwicz* a páni z své strany
 urozeného pana *Artleba* z *Drahotuss* a statečného *Iana* s *Popuwek* a z *Zabourziesk*, že
 ti mají mocni toho býti ohledati, opravití i rozkázati, což by mezi námi neb našimi
 v tom příměří nadepsaném beze lsti aneb kderak kolivěk se stalo, a což by nám ti
 ubrmané a oprávcé svrchupsaní rozkázali, to | ^{fol. 358v} máme a sľubujem učiniti beze
 všech omluv a odpor všelijakých. A také v tom příměří svrchupsaném dobytek
 nemá brán býti obapolný ani lidé jímání ani šacování kromě holdovních. Také
 aby silnice obchodním lidem svobodny byly, tak aby na nich nebylo škoděno, ani
 přepustiti na nich přežieti²²⁰ kderak kolivěk obapolně. Také aby zvláště robotníci,
 lidé a dělní na vinicích, na vinobraní, na vobách, na rolích, na setí i na jiných děl-
 ných potřebách nebyli hindrováni s obú stranú do svrchupsaného času. Také aby
 žádná strana druhé straně své čeledi škodě²²¹ nepújčila ani v službu jeti odpustila.
 A bylo-li by, že by kdo od koho odjel mimo to, ten má to dáti věděti druhé straně.
 A jestliže by mně *Diwissowii* v tom příměří nezdálo neb nehodilo tak dlúho státi,
 tehda mám čtyři neděle napřed dáti věděti listestem²²² svým otvořeným po svém
 poslu do *Brna* purgmistrovi a radě a také ubrmanóm svrchupsaným *Artlebovi*,
Ianowi, *Bohunkowi* a *Waczlawkowi*. A událo-li by se, že by protiv v tomu²²³ přímě-
 ří obapolně co se stalo beze lsti, tehda ubrmanové naši mají to ohledati v *Brnie*
 a k tomu mají plné bezpečenství míti bez úrazu a bez škod jejich životuov i zboží
 přijetí i odjetí. A to vše, což se svrchu píše, sľubuji ctně zdržeti pode ctí a pode víru
 na ohledání ubrmanuov často jmenovaných. A tomu všemu na potvrzení a pro
 lepší jistotu, což svrchu psáno stojí, svú sem pečeť přidávil k tomuto listu, jenž jest
 dán na *Krumlowie* v ten pátek po Povýšení svatého kříže po narození syna Božího
 po tisíce po čtyři stech třitcátého léta etc.

Opis AMB, fond A 1/3 – Sbíрка rukopisů a úředních knih, rkp. č. 7329, fol. 358r–v.
Regest: NEUMANN, A. (ed.): Nové prameny, s. 75, č. 37.

220 *správně*: překážeti

221 *správně*: ke škodě

222 *správně*: listem

223 *správně*: protiv tomu

Jan Chabrovec, hejtman v Třebíči, též jménem všech duchovních i všech světských služebníků v Třebíči i Měřině uzavírá příměří s Janem st. z Lomnice, zemským hejtnanem Markrabství moravského, Joštem Hechtem z Rosic, podkomořím, Vilémem Waldnerem, hejtnanem na Špilberku, Janem ml. z Lomnice, Janem, proboštem kláštera v Dolních Kounicích, a s purkmistrem a radou města Brna, které má trvat až do nejbližšího svátku sv. Štěpána (1430 prosince 26.).

Já *Ian* z *Chabrowecz*, ty časy hejtman na *Trziebiczii*, vyznávám tímto listem obecně přede všemi, kdož jej uzří neb čtúc slyšeti budú, že sem vstúpil a mocí listu tohoto vstupuji v pravé, věrné a křesťanské příměří s urozenými pány *Ianem* z *Lomnicze*, hajtnanem, *Iosstem Hechtem* z *Rosiicz*, podkomořím Markrabství moravského, s *Wili-mem Waldar*, hajtnanem *Spilberskym*, s *Ianem* mladším z *Lomnicze*, s knězem *Ianem*, proboštem *kuniczkym*, a s purgmistrem a radú města *Brnienskeho* i se všemi jejich du-chovními, kdeříž v *Brnie* a v předměstí s nimi sú, a světskými panošemi, služebníky i podanými i se všemi chudými lidmi od dání tohoto listu počnúce až do Božíeho narození, ješto má nyní najprv přijíti, i ten den hodný celý na svatého *Stiepana* hned potom příšlého, až do západu slunečného, kderěz příměříe svrchupsané já *Ian* nadepsaný slibuji svú dobrú, čistú vírú beze vši zlé lsti sám za se, za duchovní, kdeříž se mnú v *Strziebiczi* a v *Mirzinie* sú, i za světské služebníky a poddané svrchupsaným pánóm ctně a věrně křesťansky zdržeti do toho času, jakož se svrchu píše bez přeru-šení i úmluv všelijakých. Pakli by se co v tom příměří mezi námi aneb našimi beze lsti aneb kderak kolivěk přihodilo, jehož Bože ostřez, tehdy já svrchupsaný *Ian* na ty svrchupsaný pány ani na jejich poddané nemám nižádnú mocí ani pomsty ani se o to mstíti, než volili sme sobě toho příměří oprávce a ubrmany, já z své strany slo-vutné panoše *Bohunka* z *Mirowslawii* a *Waczlaw* z *Kukwicz* a páni své, urozeného pana *Artleba* z *Drahotuss* a z *Deblina* a statečného *Iana* z *Popuvek* a z *Zabowrziesk*, že ti moc-ni mají toho býti ohledati, opraviti i rozkázati, což by mezi námi neb našimi v tom nadepsaném příměří beze lsti aneb kderak kolivěk se stalo, a což nám ti ubrmanové a oprávce nadepsaný rozkáží, to máme a slibujem učiniti beze všich omluv a odpo-ruov všelijakých. A také v tom příměří dobytek nemá brán býti obapolně ani lidé jímání, ani šacování kromě holdovních. Také aby silnice obchodníkom svobodny byly, tak aby na nich | ^{fol. 357v} nebylo škozeno, ani přepustiti na nich překázeti kderak kolivěk obapolně. Také zvláště, aby robotníci a dělní lidé na vinicích, na vinobraní, na vozbách, na roli, na setí i na jiných dělných potřebách nebyli hindrováni s obú stranú do svrchupsaného času. Také aby žádná strana druhé straně své čeledi k ško-dě nepójjila ani v službu jeti dopustila, a bylo-li by, že by kdo mimo to okkoho²²⁴

224 *správně*: od koho

odjel, ten má to dáti věděti druhé straně. A jestliže by se mi nezdálo v tom příměří neb nehodilo tak dlúho státi, tehdy mám čtyři neděle napřed dáti věděti listem svým otevřeným poslem²²⁵ poslu nadepsaným pánóm do *Brna* a také ubrmanóm panu *Artlebovi*, *Ianovi*, *Bohunkovi* a *Waczlawkowii*. A událo-li by se, že by protiv tomu příměří obapolně co se stalo beze lsti, tehdá ubrmané a oprávci naši mají to ohledati v *Brnie* a k tomu mají plné ubezpečensví míti bez úrazův osob a bezškodně životův jich i zboží přijeti i odjeti. A to vše, což se svrchu píše, slibuji ctně zdržeti pode ctí a pod vierú na ohledání ubrmanuov často jmenovaných. A tomu všemu na potvrzení a pro lepší povinnost a jistotu svú sem vlastní pečeť přidával k tomuto listu. Jenž jest dán na *Strziebiczi* v ten pátek po svatém *Matussi* apoštolu a Euvangelisté léta po narození syna Božího po tisíce po čtyřistech třicátého etc.

Opis AMB, fond A 1/3 – Sbíрка rukopisů a úředních knih, rkp. č. 7329, fol. 357r–v.
Regest: NEUMANN, A. (ed.): Nové prameny, s. 75, č. 38.

Č. 9

1430 září 29., *Brno*

Diviš z Přehořova, hejtman na Moravském Krumlově a v Ivančicích, slibuje spolu s Janem Chabrovcem, hejtmanem v Třebíči, že dodrží příměří s pány a s městem Brnem, jak je potvrzují listy hlavní.

Já *Diwiss z Prziehorzowa*, hejtman *krumlowsky* a *ewancziczky*, vyznávám tímto listem přede všemi zjevně, ktož jej uzří aneb čtúc slyšeti bude, že stojím a slibuji státi s urozenými pány a s městem *Brnienským* v tom příměří, jakož s obú stranú hlavní listové světcí, a to slibuji ctně zdržeti a bez přerušenie zachovati i s hajtmanem *Trziebiczkym* to vše, což listové s obú stranú hlavní svědčí. Toho pro lepší jistotu svú sem vlastní pečeť přidával k tomuto listu. Jenž jest dán na *Krumlowie* den svatého *Michala* anno millesimo CCCC^o XXX° etc.

Opis AMB, fond A 1/3 – Sbíрка rukopisů a úředních knih, rkp. č. 7329, fol. 352v.

Č. 10

1430 listopadu 17., *Letovice*

Bratři Beneš a Vaněk z Boskovic seděním na Letovicích a Černé Hoře uzavírají příměří s Janem z Lomnice, zemským hejtmanem Markrabství moravského, s Joštem

²²⁵ *správně snad: po svém*

Hechtem z Rosic, podkomořím, Janem ml. z Lomnice a purkmistrem a radou města Brna, do nějž zahrnují také Jana, probošta kláštera v Dolních Kounicích; příměří má trvat až do nejbližšího svátku sv. Jíří (1431 dubna 23.).

My Beness a Waniek bratři vlastní z Bozkowicz seděním na Letowiczyc a na Czierny Horzie vyznáváme tímto listem obecně přede všemi, ktož jej uzří nebo čtúc slyšeti budú, že sme vstúpili a mocí tohoto listu vstupujem v pravé, věrné a křesťanské příměří s urozenými pány se panem Ianem z Lompnicze, hajtmanem, a se panem Iosstem Hecht z Rosycz, pokomořím Markrabství moravského, a se panem Ianem mladším z Lompnicze a s opatrnými mužie s purgmistrem i se vši radú města Brnienskeho s jejich hrady a tvrzemi i s jejich městem i s jejich se všemi duochovnými i svědskými panošemi, služebníky i poddanými i s jejich chudými lidmi a od dání tohoto listu až do svatého Girzii, ješto nyní nejprv přijítí má pod²²⁶ dání tohoto listu, i ten den celý na svatého Girzii až slunce za ho[ru] zejde slibující svú dobrú čistú vírú beze vsí zlé lsti sami za se i za své to příměří svrchupsané ctně, věrné a křesťansky zdržeti bez přerušení do toho času, jako se svrchu píše, a také slibujem duostojnému knězi Ianovi, proboštovi kuniczkemu, že to příměří svrchupsané má jemu od nás i ode všech našich služebníkuv ctně a věrně podle pánův svrchupsaných zdržáno býti do toho času, jako se svrchu píše, ale holduov s obú stran nevypuštějíce, než jich obapolně věrně zbraňující každý před svú stranú, což bychom nejdále mohli a uměli. A jestliže by se co v tom příměří svrchupsaném od nás aneb od našich přihodilo pánóm svrchupsaným neb jejich beze lsti | fol. 353v neb kderak kolivěk, jehož pane Bože nedaj, tehdy sme volali oprávce toho příměří, urozený pány pana Arkleba z Drahotuss a z Deblina a pana Gimrama z Dubrawicze, aby oni toho mocni byli ohledati, opraviti, a což by oni nakázali to ohledající učiniti, to máme a slibujem učiniti bez úmluvy a odpory všelijaký. Také toto vylouvající, jestliže by se nám nezdálo neb nehodilo v tom příměří již tak státi, tehdy máme dvě neděle napřed dáti věděti jim listem naším po jistém poslu do města Brna poslati, a to máme osvětsiti oprávcím svrchupsaným, že sme příměří odpověděli. O tom všem, co se svrchu píše, pro lepší jistotu své sme vlastní pečeti s naším jistým vědomím přidávili k tomuto listu, jenž jest dán a psán na Letowiczyc v pátek po svatém Briccii léta od narození syna Božího tisíc čtyrysta třitcátého etc.

*Opis AMB, fond A 1/3 – Sbírka rukopisů a úředních knih, rkp. č. 7329, fol. 353r.
Regest: NEUMANN, A. (ed.): Nové prameny, s. 78, č. 40.*

Č. 11

1431 února 23., Doubravice

Heralt ze Sovince a Doubravice uzavírá příměří s Janem z Lomnice, zemským hejtnanem Markrabství moravského, Joštem z Rosic, podkomořím, Haškem z Valdštejna, Janem ml. z Lomnice, Vilém Waldnerem, hejtnanem na Špilberku, a s purkmistrem a radou města Brna, které má trvat až do nejbližší provodní neděle (1431 dubna 8.).

Já *Heralth z Sowincze* a z *Dubrawicze* vyznávám tímto listem obecně přede všemi, ktož jej užíří neb čtúc slyšeti budú, že sem vstúpil a mocí tohoto listu vstupuji v pravé, věrné a křesťanské příměří s urozenými pány, se panem *Ianem z Lompnice*, hajtnanem, a se panem *Iosstem z Rosicz*, podkomořím Markrabství moravského, a se panem *Hasskem z Walsstaina* a se panem *Ianem* mladším z *Lompnice* a se panem *Wilemem Waldnarem*, hajtnanem na *Spilbercze*, s purkmistrem a radú města Brna i s jejich hrady neb tvrzemi i s městem *Brnem* se všemi jejich duchovními i svěckými, panošemi, služebníky i poddanými i se všemi jejich lidmi, chudými i bohatými, od dání tohoto listu počnúce až do té neděle první po Velicé noci, ješto slove na provody, nynie najprv příščí i ten den provodní neděli celý, až slunce za horu zajde, kteréžto příměří svrchupsané já nadepsaný *Heralth* slibuji svú dobrou čistú vierú beze vší zlé lsti sám za se i za všechny mé služebníky a poddané duchovní i svěcké svrchupsaným pánóm purkmistru a radě a všem jejich služebníkom i poddaným lidem cně a věrně zdržeti do toho času, jakož se svrchu píše, bez přerušení i omluv všelikakých. Pak-li by se v tom příměří svrchupsaném mezi námi a našemi beze lsti cokolvěk přihodilo, jehož toho pán Buoh nedaj, tehda já, svrchupsaný *Heralth*, slibuji na pány svrchupsané a purkmistra a radu ani na jich služebníky a poddané lidi nesahati nižádnú věcí ani pomstú, než volil sem sobě toho příměří ubrmany a oprávce, urozené pány, pana *Arkleba z Drahotuss* a z *Deblina* a pana *Gimrama z Dubrawicze*, že ti toho mají mocni býti, ohledati, opravit i rozkázati, což by mezi námi neb našemi v tom příměří svrchupsaném beze lsti neb kterak kolvěk se stalo. A což by mně ti páni, pan *Arkleb* a pan *Gimram*, ubrmané toho příměří i těch věcí oprávce, kázali, to mám a slibuji učiniti beze vší omluvy a odpory všelikaké. Také v tom příměří holdóv svých požívati mám a jich brániti, však v tom pánóm často psaným a purkmistru a radě na jich dědičství ani poddané nikudyž sáhnúti nemám, dokudž to příměří mezi námi trvá. Také v tom příměří svrchupsaném silnice svobodny mají býti přede mnú a před mými všelikakým obchodníkom a robotným lidem tak, že na nich nikudyž překážeti nemám ani svým přepustiti překážeti. A to vše, což se svrchu píše, slibuji cně zdržeti pode ctí a pod vierú na ohledání ubrmanóv svrchupsaných. Já *Petr z Conicze* seděním na *Modrzicich* slibuji za urozeného pana *Heralta* napřed psaného, že to příměří svrchupsané cně a věrně zdrží a bez přerušení zachová do času svrchupsaného. A tomu všemu na potvrzení a pro lepší jistost své smy vlastní pečeti přidávili k tomuto listu. Jenž

jest dán a psán na *Dubrawiczi* ten pátek před svatým *Matiegem* apoštolem léta od narození syna Božího tisíc čtyřista třicátého prvního.

Orig. pap., kruhová pečeť vydavatele z černého vosku (ø 25 mm; v pečetím poli polcený gotický štít, v levé polovině tři pokosem položené pruhy; legenda: + s : herart .:: de : sovinez .::) a setřelý fragment kruhové pečeti spolupečetitele z černého vosku (ø 24 mm) přitíštěny recto pod textem; MZA, fond G2 – Nová sbírka, kart. 1, sub dato 1432 února 23. Viz obr. 4.

Regest: BENEŠ, František – BERÁNEK, Karel (edd.): Soupis česky psaných listin a listů do roku 1526. Díl I. Originály listin. Svazek 3/2. 1501–1526. Praha 1980, s. 1659, č. 6894.

Č. 12

1431 [října 1.] (v ten pondělí de svatého Romii²²⁷), Ivančice

Diviš z Přehořova, hejtman v Ivančicích, uzavírá příměří s Janem z Lomnice, zemským hejtmanem Markrabství moravského, Joštem z Rosic, podkomořím, Vilémem Waldnerem, hejtmanem na Špilberku, Janem ml. z Lomnice a s purkmistrem a radou města Brna, které má trvat až do nejbližšího svátku sv. Martina (1431 listopadu 11.).

Já *Diviss* z *Prziehorowa*, hajtman *Eywancziczky*, vyznávám tímto listem zjevně přede všemi, kdož jej uzří aneb čtúc slyšeti budú, že sem vstúpil a mocí tohoto listu vstupuji v pravé, věrné křesťanské příměří s urozenými a s múdrymi s panem *Ianem Lomniczkym*, hejtmanem, s panem *Iosstem* z *Rosycz*, podkomořím Markrabství moravského, s panem *Wilemem Walderem*, hejtmanem na *Spilbercze*, s panem *Ianem* mladším z *Lomnicze*, s purgmistrem a radú města *Brna* i s předměstím, tudíž i se všemi jich služebníky a poddanými lidmi, duchovními i světskými, od dání tohto list²²⁸ počnúce až do svatého *Martina*, ješto nyní nejprv přijíti má, i ten den poslední celý až do západu slunečného, kteréžto příměří já nadepsaný *Diviss* slibuji svú dobrou, čistú, křesťanskú vírú beze vší zlé lsti sám za se i za své všeccky duochovní i světské služebníky a poddané svrchupsaným pánuom ctně a věrně křesťansky zdržeti do toho času, jakož se svrchu píše, bez přerušeni a omluv všelijakých. Pakli by se co v tom příměří mezi námi neb našimi kderak kolivěk přihodilo, jehož toho pán *Buoh* nedej, tehdy já nadepsaný *Diviss* na pány svrchupsané ani na jich služebníky a poddané nemám sáhnúti nižádnú mocí ani pomstú ani se o to kterak mstítí, než ihned v tejm dni po tej příhodě pořád čtúc a tiem nemeškaje já nadepsaný

227 *správně*: v ten pondělí den svatého Remigii (tj. 1. října, což roku 1431 skutečně bylo pondělí)

228 *správně*: listu

Diviss mám vydati dva dobré člověky, kohož se mi zdáti bude, z své strany a oni s své také dva a ty sobě na svých listech otvořitých menovati máme a ti čtyři tak obapolně vydaní a jmenovaní mají mocni toho býti, ohledati, opravit i rozkázati, což by se mezi námi neb našimi v tom příměří beze lsti aneb kderak kolivěk stalo, a což by nám ti *wimané*²²⁹ a oprávce rozkázali, to nám²³⁰ a slibují učiniti beze vše omluvy |^{fol. 350r} i odpory všelijaká.²³¹ A to, což by se přihodilo, jakož se svrchu píše, mezi námi obapolně, mají *brmanové*²³² naši obojí ohledati v *Brnie* a k tomu mají plné ubezpečení míti bez úrazu a bez škod jejich životův i zboží přijeti i odjeti. Také v tom příměří dobytek nemá brán býti ode mne ani od nich, ani lidé šacování ani jímání kromě těch, což jich v holdu držím. Také aby silnice přede mnú i před mými svobodny byly obchodním lidem všelijakým, tak abych na nich neškodil ani moji. Zvláště také, aby robodní lidé i ti všichni, jenž²³³ víno bráti budú a je voziti, před horami i na silnicích životy, vínem, vozy i koními všelikderak přede mnú i před mými svobodni byli a jim aby nebylo překáženo nikderakž. Též na roli, na setí i na jiných obchodních a dělných potřebách aby nebyli ode mne ani od jiných hindrování do svrchupsaného času. Také to znamenitě vymlúvaje, abych své čeledi ke škodě nadepsaným pánům nižádnému nepuojčil aniž v službu jeti protiv nim. A bylo-li by, že by kderý mimo to ode mne pryč jel odpuštění vezma aneb sice se odtrhl, to nadepsaným pánóm mám dáti ihned druhý den věděti z svým listem a poslem do *Brna* a jej, ješto odjel, jménem jmenovati nebo ty, kdeříž by tak odjeli. A to vše, což se svrchu píše, slibují ctně zdržeti pode ctí a pod vierú na ohledání těch ubrmanuov, jakož nahoře psáno stojí. Tomu všemu na potvrzení a pro lepší jistotu svú sem vlastní pečet přidávil k tomuto listu. Jenž jest dán a psán v *Eywancziczzych* v ten pondělí de²³⁴ svatého *Romii*²³⁵, léta od narození syna Božieho tisíc čtyry sta třicátého prvního.

Opis AMB, fond A 1/3 – Sbírka rukopisů a úředních knih, rkp. č. 7329, fol. 349v–350r. Regest: NEUMANN, A. (ed.): Nové prameny, s. 79, č. 44 (mylně k 16. říjnu 1431).

229 *správně*: ubrmané

230 *správně*: mám

231 *správně*: všelijaké

232 *správně*: ubrmanové

233 *správně*: jež

234 *správně*: den

235 *správně*: Remigii

Č. 13

1431 října 2., Židlochovice

Heník z Valdštejna a z Židlochovic se zavazuje, že nebude po dobu čtyř týdnů (do 1431 října 29.) bránit brněnským měšťanům ve vinobraní v židlochovických horách a v dovozu vína do Brna.

Já *Henynk* z *Waldssteyna* a z *Zidlochowicz* vyznávám tímto úmluvným listem obecně přede všemi, ktož jej uzří neb čtúce slyšeti budú, že sem s múdrymi a opatrnými purgmistrem a radú i se vši obcí města *Brna* umluvil a v takúto úmluvu vstúpil a mocí tohoto listu jim slibuji sám za se i za všichny mé služebníky a poddané za křestné, ctné a plné ubezbečenství stolika a tak, aby svrchupsaný purgmistr a rada i všecka obec města *Brna* i ti všichni z předměstí *brnienskeho* duochovní i svěští vína svá z svých vinic ve všech horách, kdež je kolivěk mají po vši zemi moravské, sebrati mohli bezpečně přede mnú a před mými všemi služebníky a poddanými a je do města *Brna* svobodně odvésti, a zvláště, aby úředníci markrabiny milosti, kdeříž k tomu dáni a posazeni budú, desátek jeho milosti vedle obyčeje, řádu, běhu a obyčeje starého a dřevního vybírati a zbírati mohli bez škodův a bez překážky mej i mých všelijaký, a ten také odvésti do města svrchupsaného. Také v tom vinobraní tímto listem křestánsky ubezpečuji mocně ty všichny měšťany, spoluměšťany, předměšníky, duchovní a světské s jich osobami mužskými, ženskými, pacholky, služebníky i formany všelijaké s koňmi i s vozmi, buďtež odkavadž koli, ještoť jim vína voziti budú do *Brna*, že jim nejprve pod horami, na cestách, na silnicích ani nikdyž ode mne ani ode všech mých služebníkuov a poddaných nižádným obyčejem na osobách, kdeříž při tom víně budú, ani na víně, což se vína v tom dolepaným času do *Brna* poveze, nemá překáženo ani uškozeno býti beze lsti. A bylo-liť by, že by toho potřebí bylo, a purgmistr a rada města svrchupsaného na mně próvodu žádali, tehdy slibuji mú mocí je věrně a beze lsti s jich také pomocí provoditi a na cestě jich zbraňovati podle mej moci. A ty úmluvy svrchupsané tiem řádem, jakož se svrchu píše, slibuji mú dobrú vírú beze lsti nadepsaným purgmistrovi a radě i vši obci města *Brna* zdržeti a zachovati etc. |^{fol. 351v} úplně, bezškodně a nepřerušně jako dobrý člověk, kterýžto úmluvy mezi námi státi a trvati mají od dáni tohoto listu počnúce za čtyři celé neděle pořád čtúce a ten poslední den těch čtyři neděl celý až do západu slunečného. Tomu všemu na svědomí a pro lepší jistotu svú sem vlastní pečet z svým vědomím přitisknutí kázal k tomuto listu, jenž jest dán a psán na *Zidlochowiczych* v úterý po svatém *Waczlawie* od narození syna Božího tisíce čtyrysta a v jednom a třietcátém létě.

Opis AMB, fond A 1/3 – Sbíрка rukopisů a úředních knih, rkp. č. 7329, fol. 351r–v.
Regest: NEUMANN, A. (ed.): Nové prameny, s. 78, č. 43 (mylně k 8. říjnu 1431).

Č. 14

1431 října 5., Kurdějov

Petr z Kravař a Strážnice, Pertolt z Lipé, nejvyšší maršálek Království českého, Václav z Kravař, Jiřík z Kravař, Hynek [Ptáček] z Pirkštejna, Zbyněk z Doubravice, Heník z Valdštejna a Židlochovic a Kuna z Kunštátu a Boskovic uzavírají příměří s Janem z Lomnice, zemským hejtmanem Markrabství moravského, Joštem Hechtem z Rosic, podkomořím, Haškem z Valdštejna, Janem ml. z Lomnice, s purkmistrem a radou města Brna, které má trvat až do příštího svátku sv. Martina (1431 listopadu 11.).

My Petr z Crawarz a z Straznicze, Perchtolt z Lippe, nejvyšší maršálek království českého, Waczlaw z Crawarz, Girzik z Crawarz, Hincze z Pirgssstayna, Zbiniek z Dubrawicze, Henik z Waldsstayna a z Zidlochowicz, Kuna z Kunstatu a z Bozkowicz vyznáváme tímto listem obecně přede všemi, kdož jej uzří nebo čtúc slyšeti budú, že sme vstúpili a mocí tohoto listu vstupujem v pravé a křesťanské příměří s urozenými pány s panem Ianem z Lomnicze, hejtmanem, se panem Iosstem Hechtem z Rosycz, podkomoří Markrabství moravského, se panem Hasskem z Waldsstayna, se panem Ianem mladším z Lomnicze, s múdrymi a opatrnými purgmistrem a radú města Brnienskeho a s jejich hrady, tvrzeni a městy a se všemi jejich duochovními i světskými panošemi, služebníky i poddanými i se všemi jich chudými lidmi dnes dání tohoto listu, totiž v ochtáb svatého Waczlawu, počnúce, až do svatého Martina tohoto léta nejprv příštího a ten den svatého Martina celý až do západu slunečného. Pakli by se nám v tom příměří nezdálo tak dlúho státi, tehdy máme dáti věděti týden napřed listem našim otevřítým do Brna na rathaus, že sme tomu příměří odpověděli, kderéžto příměří svrchupsané my všickni svrchupsaní slibujem společně svú dobrou čistú víru beze vši zlé lsti sami za se a za duochovní i světské i za své všecky služebníky i poddaný nadepsaným pánom ctně, věrně a křestně zdržeti do toho času, jak se svrchu píše bez přerušeni a omluv všelijakých. Pakli by se v tom příměří svrchupsaném mezi námi nebo našimi beze lsti neb kderak kolivěk přihodilo co, jehož toho pán Buoh nedaj, tehdy my svrchupsaní také slibujem na ty svrchupsané pány ani na jejich poddané duochovní a světské nesahati nižádnú mocí ani pomstú, než v tém dni máme sobě voliti oprávce a ubrmany s naší strany dva dobrá a nadepsaní páni také z své strany dva dobrá člověky. A ti mají toho mocni býti ohledati, opravití | fol. 360r i rozkázati, což by mezi námi neb našimi v tom příměří svrchupsaném beze lsti a neb kterak kolvěk se stalo. A což by nám ti ubrmané a oprávce tak voleni kázali, to mámy a slibujem učiniti beze vši omluvy a odpory všelijaké. Také v tom příměří silnice aby obchodníkóm svobodny byly, tak aby na nich nebylo překáženo ani přepušťeno na nich škoditi kderak kolivěk. A zvláště také, aby robotníci a dělní lidé na roli, na setí i na jiných dělných potřebách nebyli hindrováni s obú stranú do času svrchupsaného, holdóv však nepropoušťeje, ale jich jako dřieve týmž obyčejem držíc a požívajíc. Také aby žádná strana druhé

straně ke škodě své čeledi nepójičila ani v službu odpustila. A bylo-li by, že by který mimo to od koho odjel, ten má to dáti věděti druhé straně, my do Brna na rathaus listem svým otvořítým a po svém poslu. A událo-li by se, že by protiv tomu příměří se co stalo beze lsti aneb kterak kolivěk, tehdy ubrmani a oprávce, kdeříž tak budú voleni s obú stranú, mají to ohledati a k tomu ohledání mají také plně ubezpečenství míti, bez úrazův a bezškodně životuov i zboží přijetí i odjetí. A to vše, což se svrchu píše, slibujem ctně zdržeti pode ctí a pod vierú. A za ty pány my slibujem, kdeříž sú v tomto listu psaní, kterýchž pečeti při tomto listě nejsou, že to příměří mají zdržeti jako dobří lidé. Tomu všemu na potvrzení a lepší jistotu své sme vlastní pečeti k tomuto listu kázali přitisknutí s naším vědomím. Jenž jest dán v *Kurdielowie* léta po narození syna Božího tisíc čtyřista třicátého prvního ten pátek v ochtáb svatého *Waczlawa* etc.

Opis AMB, fond A 1/3 – Sbíрка rukopisů a úředních knih, rkp. č. 7329, fol. 359v–360r. Regest: NEUMANN, A. (ed.): Nové prameny, s. 78, č. 42.

Č. 15

1432 února 13., Vídeň

Albrecht, vévoda rakouský a markrabě moravský, sděluje Janovi z Lomnice, zemskému hejtmanovi Markrabství moravského, Joštu Hechtovi, podkomořímu, Vilému Waldnerovi, hejtmanovi na Špilberku, Jörgu Launovi, hejtmanovi ve Znojmě, Vilému Ebserovi, hejtmanovi v Pohořelicích, i svým dalším hejtmanům, služebníkům a poddaným, že povoluje zásobování moravských měst, jmenovitě Olomouce, Brna, Znojma a Pohořelic, formany husitské strany a zakazuje svým hejtmanům, aby těmto formanům škodili.

Wier Albrecht von Gotes gnadenn herzog ze Ostereych, ze Stejerr, ze Kherdenn unnd ze Krain, Margkraff ze Merhern unnd graff ze Tirol etc. embietten den edlen unnsrn lieben getrewenn Yanen vonn Lompnitz, unnsrn hauptman, unnd Jost dem Hechtenn, unnsrern unndterkamrer ze Merhern, Wildhalmen dem Waldner auff dem Spilberg, Jorgenn dem Lawn ze Znoym und Wilhalmen dem Ebser ze Boherlicz, unnsrn hauptleuten, unnd allen andern unnsrn hawbtleuten, unndertannen unnd getrewenn in Merherenn, den der brieff gezaigt wiert, unnsr gnadt und alles guets. Alls vormals villeycht hatt an ew gelanget, daz wier von mergkleycher unser unnd unser landtleut naturfft wegen geschafft unnd bestellet haben, daz die feindt nicht sollenn in unser lannd varen noch ieren gewerbe darin traÿben, als sy vormals habe[n]t gethan. Nwn sein wier vonn unnsr steet wegegen²³⁶ ze Merhern, nembleich Olmuntz, Brün, Znoym und Boherlitz angerüefft

236 *správně*: wegen

und gebetten worden, in ze gunnen, daz sÿ ir speÿssung und nadturfft mit der feindt furleytten mugen vonn einner statt zw der anderen bringen, alls vil sÿ dan zw der stett nadturfften bederffenn, wan ir furleytt nicht mÿgen sicher durchkhomen, darczw so habens sÿ nicht also vill furleytt, die in solich nadturfft genuegsamlich zuegefÿren mugen; den selben furleÿten, den sie ier hab und guett also werden auslegen wellen, sie albeg zw yeder vartt newen brief unnder der statt insigel, da daz guet | ^{fol. 356v} gehebt wiert, geben, damit aigentleÿch erkant werde, waz sy also von einer statt zw der andern furen wellent unnd nicht andrst wohÿn wen zw unnsr steten gefÿrt unnd den feindtn nicht zwbracht werde. Davon emphelhenn wier ew allen unnd ewr ÿttleÿchen besunder unnd wellen ernstleÿch, was man also solcz, weÿn, speÿssung unnd ander nadturfft von einer statt zw der andrn in Merhern furen und bringen unndt dabey man ew derselben unnsr stett brieff, darin solich vorgemelt hab unnd guett nemblich begriffenn seÿ, zaigen wÿrdt, daz ir daz von einer statt zw der andrn an yerung unnd hindernÿss lassett fÿrenn. Was ir aber solicher war findet, die nemblich inn dem brieff nicht wer begriffen, der sollet ÿr ew underwinden unnd die unverrukth beyeinander halten uncz an uns. Auch ist unnsr meinnung, waz man dem probst zw Khaunitz zw seiner unnd zw seins gotshaus nadturfft solcz, wein unnd annder speisung zw fÿren unnd dabey man ew seinen brieff zaigen wÿrdet, daz ir im daz auch in obgeschribner mass an irrung und hindernÿs lasset zuefÿren. Wier seindt auch unnderweÿsset worden, wie etlich in Merhern, alls Kuna von der Kunstatt von Bozkowitz offenwarleÿch wider unns unndt die unnsrn nicht thuen, sonder ÿeren leÿten gonnen, nadturfft zw unsern geschlossern unnd stetten ze furen, daz den selben unnsrn stetten woll zestatten khöme, daran aber etlich der unsern den selben leÿtten irrung thuen, emphelhen wier ew unnd wellen ernstlich, wen die selben leÿtt solich nadturff zw unser stetten furen, daz ir sii dan daran nicht irrett, noch den andern ze thuen gestattet unnd darin nicht anderst tuett, wann ir woll verstett, daz uns unnd den unnsrn, die sich getreÿwleÿch mit unns haltent, daz ain gross nadturfft ist. Doch mein wier, daz die abgenanten sachen werden gehalten uncz an unser widerriffen [!] unnd nicht lennger. Geben ze Wien am mitichen nach sanndt Scolasticen tag anno domini etc. tricesimo secundo etc.

*Opis AMB, fond A 1/3 – Sbíрка rukopisů a úředních knih, rkp. č. 7329, fol. 356r–v.
Regest: NEUMANN, A. (ed.): Nové prameny, s. 79, č. 45.*

Č. 16

1432 března 29., Doubravice

Heralt ze Sovince a Doubravice uzavírá příměří s Haškem z Valdštejna, Joštem Hechtem z Rosic, podkomořím Markrabství moravského, s purkmistrem a radou města

Brna, které má platit do nejbližších Letnic (1432 června 8.). Do příměří jsou pojati také Jan z Lomnice, zemský hejtman Markrabství moravského, a Jan, probošt kláštera v Dolních Kounicích.

Já *Heralt* z *Sowyncze* a z *Dubrawycze* vyznávám tímto listem obecně přede všemi, ktož jej uzří nebo čtúce slyšeti budú, že jsem vstúpil a mocí tohoto listu vstupuji v pravé křesťanské příměříe a spravedlivé s urozenými pány, panem *Hasskem* z *Waldsteina* a panem *Iosstem* z *Rosycz*, podkomořím Markrabství moravského, a s burgmistrem a radú města *brnenskeho* a se všemi jich zámky a posádkami i se všemi jich služebníky a lidmi poddanými, duchovními a světskými, chudými a bohatými, kteréhožkoli řádu, kteréžto příměříe dnešní den – v tu sobotu před nedělí, ješto slove *Letare* – počíná se a trvati jmá až do svatého Ducha nyní nejprve přišchieho ustavičně a ten den celý, až slunce za horu zašchie, takú výmluvú, abych jim v nižádnej mieře nesahal na jich lidi ani na jich dědičství a drženie v tom příměří ani pro holdy ani pro žádná zášchieovej nebli odpornej strany, však svých holdów, což se mně holdovalo, neopúščeje. Také v tom příměří nemám čeledi své ani lidí svých pójčiti jinému, jež by v tom příměří nebyl, ani jich v službu jeti odpustiti proti nim. Pakli by který služebník můj odpuščenje vzal a ode mne odjel, to mám pánom svrchupsaným do *Brna* ihned dáti věděti. Také v tom příměří přede mnú silnice svobodny býti mají a nikterak na nich škoditi ani překážeti nemám, ani toho svým dopúščeti. A lidé obchodní a robotní aby na silniciech, na roli, v lesi i na jiných obchodních a dělných potřebách přede mnú bezpečni byli všelikterak. Pakli bych přesto na silnicích lúpil a škodil anebo nočně vybíjel a s jistinú popaden byl, aby popraveno bylo, jakož na to záleží. Pakli by se v tom příměří přihodilo beze lsti mezi námi, jehož Buoh nedaj, tehdy mám sobě voliti dva ubrmany s své strany a oni také dva s své strany a ti čtyřie ubrmanové a oprávcé mají toho mocni býti a ohledati a opravit i rozkázati, a což mi ti v tom kází, to mám a slibuji učiniti bez omluvy všelikaké, kteréžto ohledanie a opravenie i vyrčenie v *Brnie* v městě má býti. Kteréžto příměříe já nadepsaný *Heralt* slibuji svú dobrou, čistou a křesťanskú vierú beze všie zlé lsti zdržeti a zachovati věrně, křestně a nepřerušitedlně do času svrchupsaného úplně a docela jako dobrý člověk. Také já nadepsaný *Heralt* slibuji svú dobrou vierú na urozeného pana *Iana* z *Lomnicze*, hajtmana Markrabství moravského, a na důstojného kněze *Iana*, probošta *kuniiczkeho*, a na jich všeckny služebníky i poddané v tom příměří do času svrchupsaného nižádným kusem nesahti. Toho všeho na svědomie svrchupsaného a pro lepší jistotu svú jsem vlastní pečet kázal přidáviti k tomuto listu, jenž jest dán a psán na *Dubrawiczy* v tu sobotu před tú nedělí, jež slove *Letare*, léta od narozenie syna Božieho tisíc čtyřista třidcátého druhého.

Orig. pap. 31 × 22,5 cm, nepatrné stopy zelené kruhové pečeti vydavatele (ø 25 mm) při-
tištěné recto pod textem, AMB, fond A 1/1 – Sběrka listin, mandátů a listů, inv. č. 266
(stará sign. 299). Viz obr. 5.

Regest: NEUMANN, A. (ed.): *Nové prameny*, s. 79, č. 47; BENEŠ, F. – BERÁNEK, K. (edd.):
Soupis český psaných listin, I/1/1, s. 174, č. 678.

Č. 17

1432 března 30., Mitrov

***Hynek z Ronova a Mitrova uzavírá příměří s Janem z Lomnice, zemským hejtmanem
Markrabství moravského, Joštem Hechtem z Rosic, podkomořím, Janem ml. z Lomni-
ce, purkmistrem a radou města Brna, které má platit až do nejbližších Letnic (1432
června 8.).***

My Hynek z Ronova a z Mitrova vyznávám tímto listem obecně přede všemi, což
jej uží nebo čtúc slyšeti budú, že sem vstúpil a mocí tohoto listu vstupuji v pravé
křesťanské příměří s svým zámekem a posádkú, lidmi poddanými, duochovními
a světskými, chudými i bohatými kderéhožkoli řádu s urozenými pány se panem
Ianem z Lompnice, hejtmanem, se panem *Iosstem Hechtem z Rosi[cz]*, podkomoří
Markrabství moravského, se panem *Ianem* mladším z *Lomnicze* a s purgmistrem
a radú města *Brna*, s jejich zámky a posádkami, s jejich lidmi poddanými, duo-
chovními a světskými, chudými a bohatými kteréhožkoli řádu, kderéžto příměří
počnúti se má o středopostí, když slunce z hory vynde, a trvati má až do svatého
Ducha nyní nejprv přístieho i ten den poslední celý až do západu slunce, takúto
výmluvú, abych jim nesahal na jejich a jich poddaných dědictví a držání v tom
příměří pro holdy ani pro žádná jiná zášce z naší nebli odpornej strany, však
našich holduov, což se mně jich holdovalo, nepostupuje. Také v tom příměří ne-
mám čeledi svej nebo lidí svých půjčeti jinému, jenž by u příměrie nebyl, ani jich
v službu jeti odpustiti proti nim. Pakli by kderý služebník muoj odpuštění vzal
a ode mne jel, toho mám svrchupsaným panu *Ianovi z Lompnice* ihned druhý den
dátí věděti. Také v tom příměří, což by k mej posádce vezeno býti²³⁷, na to nemá
nižádnú věcí překáženo býti. A zvláště okolo *Brna* štyry míle na všechny strany sil-
nice aby svobodny byly přede panem *Ianem* nadepsaným tudíž před jejich přede
všemi, přede mnú také i přede všemi mými. A lidé obchodní a robotní na roli,
v lesi i na jiných obchodních a dělních potřebách, aby přede mnú bezpečni byli
všelikerak. Pakli by kdo muoj mimo to na těch silnicích lúpil, škodil aneb mocně
vybýjel a z jistinú popaden byl, k tomu aby bylo popraveno, jakož na to záleží. Pakli
by se co mimo to příměří v tom přihodilo beze lsti mezi námi, jehož pán Buoh

237 *správně*: býti mělo

nedej, tehdy sme volili s obú stranú ubrmany a oprávce dolepsané, já z svej strany slovutného panoše *Mikssika* z *Vgezda*, purgkrabie na *Mitrowie*, a oni z svej strany slovutného panoše *Iana Dupinka*,²³⁸ v ty časy hajtmána na *Lompniczzi*; ta dva toho mocni býti mají ohledati, opraviti i rozkázati, a což nám ti v tom káží, to mámy a slibujem učiniti bez odpory a omluvy všelijaké, kterémužto *wiczeni*²³⁹ ubrmanové a oprávcé svrchupsaní na *Lompniczzi* na hrad se sjeti mají a tu vyřieci a k tomu mají obapolně glejt bezpečenství míti přijetí i odjetí bez úrazův životuoův a zboží. Také to vylůvaje, nezdálo-li by se mně tak dlúho v tom příměří tak dlúho státi, tehdy mám to plný týden napřed dáti věděti listem svým otvořitým panu *Ianowuy* svrchupsanému na *Lompniczzy*. Kteréžto příměří my *Mikssik* z *Vgezda*, *Ian Horky* z *Pawlowicz* slibujem svú dobrou, čistú vírú a křesťanskú beze vši zlé lsti zdržeti a zachovati věrně, křestně a nerušitedlně do času svrchupsaného úplně a docela jako dobří lidé. Toho na svědomí a pro lepší jistotu své sme vlastní pečeti přidávili k tomuto listu, jenž jest psán a dán na *Mitrowie* o Středopostí od narození syna Božího tisíc čtyrysta a v druhém a ve třicátém létě etc.

Opis AMB, fond A 1/3 – Sběrka rukopisů a úředních knih, rkp. č. 7329, fol. 360v–361r. Regest: NEUMANN, A. (ed.): Nové prameny, s. 79, č. 46 (mylně k 27. březnu 1432).

Č. 18

1432 dubna 10., bez místa

Vilém Ebser, hejtman v Pohořelicích, píše Haškovi z Valdštejna, Joštu Hechtovi z Rosic, podkomořímu Markrabství moravského, Artlebovi z Deblína, purkmistrovi a radě města Brna ve věci příměří, které Hašek sjednal s [Janem] Tovačovským a nejmenovaným pánem z Račic: přestože Vilém v té věci dosud nedostal žádný pokyn od markraběte, je připraven toto příměří dodržovat. Pokud by jej markrabě instruoval jinak, dá adresátům vědět.

Edlen herrn unnd füedrer, mein willig diennst zuvor! Alls ir mier schreybt, wie herr Hassku vonn meins herrn etc. gnadenn gefertigt seÿ unnd auch von eins friedlichen stannds wegenn mit dem von Thobizaw unnd mit dem von Raczicz, das hab ich vernomen; wisset, das ich noch auff solichs meinung von meins hern etc. gnaden nichts unnderweist bin noch geschafft hatt, darin ir woll verstet, das mier an meines herrn gnaden geschafft swer ist auff annemen soliche fridliche stanndt mit unnsern grossenn veindten. Es ist auch zu bedencken, das sie soliche frid begerenn unnd auffnemen nach der zaitt, auch wen sie von vortaÿl dersehen,

238 *správně*: Dupnika

239 *správně*: vyrčení

das sie denn nicht gedenken, waz sie vor geredt habenn, aber das nun meniger mal geschehenn ist, daz ir selber wol wist etc. Awer wie daz ein sache ist, so wil ich ain fridlichen standt halten noch ewern verschreybenn auf daz, daz ich mag meins herrn etc. gnad besenden und waz ich dan verrer noch geschafft meins herrenn gnaden gegen in thuen wolt alls gegen feindten, daz wil ich euch vor wissen lassen. Und wie ir di sachen mit yn werdt beschliessenn, dass lasset auch wissen, damit wier halden ader gehalten werd waz wir reden. Datum feria V post dominicas Iudica XXXII°. Wilhalm von Ebs hauptman zw Poherlitz.

Den edl herrn Hassken von Woldstain, Josten Hecht von Rositz, unnderkamer zu Merhern, Artleben von Deblin unnd den ersamen weÿsen burgermaister unnd ratt der statt zw Brunn.

Opis AMB, fond A 1/3 – Sbíрка rukopisů a úředních knih, rkp. č. 7329, fol. 350v.

Č. 19

1432 dubna 30., Brno

Petr z Kravař a Strážnice, Pertolt z Lipé, bratři Václav a Jiřík z Kravař, Zbyněk z Doubravice a Osové, Heník z Valdštejna a Židlochovic, Hynek [Ptáček] z Pirkštejna a Polné a Jan z Meziříčí a Křižanova uzavírají příměří s Janem z Lomnice, zemským hejtmanem Markrabství moravského, s Haškem z Valdštejna, Joštem Hechtem z Rosic, podkomořím, Artlebem z Drahotuš a Deblína, Jimramem z Doubravice, Janem ml. z Lomnice, Janem, proboštem kláštera v Dolních Kounicích, Vilémem Ebserem, hejtmanem v Brně a Pohořelicích, purkmistrem a radou města Brna i s markrabětem [Albrechtem V.], které má trvat od svátku sv. Filipa a Jakuba (1432 května 1.) po dobu dvou týdnů (do 1432 května 14.).

Taková úmluva stala se tu středu u vigílii svatých apoštoluov *Philipa* a *Yakuba* mezi urozenými pány, najprve mezi panem *Petrem* z *Crawarz* a *Ztraznicze*, panem *Perchtoltem* z *Lipe*, panem *Waczlawem* a panem *Girzikem* bratřemi z *Crawars* etc., panem *Zbinkem* z *Dubrawicze* a z *Ossowa*, panem *Heinynkem* z *Waldssteyna* a z *Zidlochowicz*, panem *Hinczem* z *Pirgsssteyna* a z *Polne* a panem *Ianem* z *Mezerziczie* a z *Krzizianowa* a s jejich služebníky a poddanými z jedné strany a mezi panem *Ianem* z *Lompnicze*, hejtmanem Markrabství moravského, panem *Hasskem* z *Waldssteyna*, panem *Iosstem Hechtem* z *Rosycz*, podkomořím Markrabství moravského nadepsaného, panem *Artlebem* z *Drahotussie* a z *Deblína*, panem *Gyrmanem*²⁴⁰ z *Dubrawicze*, panem

240 správně asi: Gymramem (tvar jména Gyrman je ve staročeském onomastickém materiálu rovněž zastoupen; Jimram z Doubravice se však – pokud známo – takto nikdy nepsal)

Ianem mladším z *Lompnice* a duostojným knězem *Ianem*, proboštem *Gemiczkym*²⁴¹, panem *Wilimem Ehsarem*²⁴², hajtmanem v *Brnie* a v *Pohorzeliczych*, purgmistrem a radú města *Brna* i se všemi jich služebníky a poddanými i s markrabínú milostí z druhé strany, tak že sú mocí svú ctné, věrné a křesťanské příměří umluvili a uložili, a to se má počieti zajtra ten den svatých apoštoluov *Philipa* a *Iakoba*, když slunce z hory vynde, a trvati má od tohoto dne úplně za dvě plné a celé neděle pořád příští a ten den poslední celý až slunce za horu zejde, takovou mierú i tiem všiem během, jakožto příměří jest zapsáno z někderými moravskými pány, slibující sobě obapolně ústy i ruce v ruku společně dávající to příměří ctně, řádně i nerušitedlně zdržeti a zachovati beze vši zlé lsti do času svrchupsaného. A tomu na svědomí já *Sbiniek z Dubrawicze* a z *Ossowa* svú sem vlastní pečť přitiskl k tomuto listu, jenž jest dán v *Brnie* tu středu u vigilii *Philipii* et *Iacobii* apostolorum anno etc. XXXII°.

Opis AMB, fond A 1/3 – Sbíрка rukopisů a úředních knih, rkp. č. 7329, fol. 349r.

Č. 20

1432 dubna 30., Letovice

Bratři Beneš a Vaněk z Boskovic a Černé Hory uzavírají příměří s Janem z Lomnice, zemským hejtmanem Markrabství moravského, s Joštem Hechtem, podkomořím, Artlebem z Drahotuš a Deblína, Janem ml. z Lomnice, Vilémem Ebserem, hejtmanem v Brně a Pohořelicích, purkmistrem a radou města Brna, které má trvat po dobu tří týdnů od minulého svátku sv. Jiří (od 1432 dubna 23. do 1432 května 13.). Do příměří je pojat také markrabě [Albrecht V.].

My *Beness* a *Waniek*, bratřie vlastní z *Bozkowicz* a *Czrne Hori*, vyznáváme tiemto listem obecně přede všemi, ktož jej uzříe neb čtúce slyšeti budú, že jsme vstúpili a mocí tohoto listu vstupujem v pravé křesťanské a spravedlivé příměří se všemi našimi zámky i se všemi našimi služebníky a s lidmi poddanými, duchovními i světskými, chudými i bohatými, kteréhoškoli řádu, s urozenými pány panem *Ianem z Lompnice*, hajtmanem Markrabství moravského, a panem *Hasskem z Walssteina*, s *Iosstem Hechtem*, podkomořiem Markrabství moravského, s *Artlebem z Drahotussie* a z *Deblína*, s *Ianem* mladším z *Lompnice*, s *Wilemem Ebsarem*, hajtmanem *brnyenským* a *pohorzelickim* a s opatrnými muži burgmistrem a radú města *Brna* i jejich se všemi zámky, posádkami i se všemi jejich služebníky a s lidmi poddanými duchovními i světskými, chudými i bohatými kteréhoškoli řádu, kteréžto příměří trvati jmá od nynějšího svatého *Gyrzie* již minulého úplně za tři neděle před se

241 *správně*: Cuniczkym nebo Kuniczkym

242 *správně*: Ebsarem

zběhlé a ten den poslední celý, až slunce zajde, takúto výmluvú, abychom jim v ni-
žádne mieře nesahali na jejich lidi ani na jejich dědictví a držanie v tom příměrie,
pro holdy ani pro žádná záščie své neboli odporné strany, však svých holduov, což
jich nám holdovalo, v tom neopúščujícíe. Také v tom příměrie nemáme čeledi na-
šie neboli lidí našich, kterýchž sme kolivěk v držanie, pójčeti jinému, jenž by v tom
příměrie nebyl, ani jich v službu odpustiti jeti ani sláti protiv nim. Pakli by který
služebník náš odpuščený vzal a od kterého od nás odjel, to máme ihned na zajtřie
po odjetí beze lsti do *Brna* pánóm svrchupsaným listem dáti věděti. Také v tom
příměrie silnice před námi svobodny býti jmají a na nich překážeti ani škoditi
nikterakš nemáme ani svým toho dopúščeti. A lidé obchodní a robotní aby na sil-
nicích i na roli, v lesiech, u viniciech i na jiných obchodních a dělných potřebách
před námi i před našimi bezpečni byli všelikterak. Pakli bychom přesto na silnicích
lúpili a škodili anebo nočně vybíjeli nebo kto z našich a s jistinú popaden byl,
aby k němu popraveno bylo, jako na to záležie. A zvlášče v tom nemáme na mar-
krabinu milost zde v moravskej zemi ani rakúskej ani na jeho zámky ani na jeho
zbožie ani služebníky a poddané sahati ani táhnúti nebo jim škoditi v nižádne
mieře. Také nemáme v tom příměrie nižádných nových posádek dělati ani v tej
mieře osazovati. Pakli by se v tom příměrie přihodilo beze lsti co mezi námi, jehož
Buoh nedaj, to máme strana straně odčiniti a opravití vedle rozkázanie urozených
pánov pana *Iana z Bozkowicz* a z *Luki* a pana *Gymrama z Dubrawicze*, a to se státi
má vyrčení jich v *Brnie* pod bezpečným glejtem, ktož by glejtu potreboval. Kterěž-
to příměrie my svrchupsaní slibujem svú dobrú, čistú a křesťanskú vierú beze vší
zlé lsti sami za sě, za všechny své služebníky a poddané zdržati a zachovati věrně
a křesťansky a nerušitedlně do času svrchupsaného úplně a docela jako dobří lidé.
A k tomu všemu na svědomie a pro lepší jistotu své jsme pečeti vlastní, k nimžto
sě přiznáváme, kázali přidáviti k tomuto listu. Jenž jest dán a psán na *Lethowiczich*
v středu před svatým *Philippem* a *Iakubem* léta od narozenie syna Božieho tisíc
čtyřista a třidcátého druhého.

Orig. pap. 30 × 21 cm, kruhové pečeti vydavatelů pod papírovým krytem (1. ø 25 mm; v pečetním poli gotický štít, erbovní znamení nelze rozeznat, nad štítem kolčí přilba a klenot – dva věníky(?); legenda: [--]nes[---]// z.bozkow – 2. ø 25 mm; v pečetním poli gotický štít se sedmizubým hřebenem, nad štítem kolčí přilba a klenot – dva věníky; legenda: + s [-]ANKONIS · D' · B[---]CO[---]Z²⁴³) přitištěny pod textem, AMB, fond A 1/1 – Sběrka listin, mandátů a listů, inv. č. 267 (stará sign. 300). Viz obr. 6.
Regest: NEUMANN, A. (ed.): Nové prameny, s. 80, č. 48.

243 Týž pečetní typ jako v č. 22, pečeť č. 6.

Č. 21

1432 září 25., Židlochovice

Bohuš z Honětic, purkrabí na Židlochovicích, Linhart z Žatčan a další členové posádky na Židlochovicích se jménem svého pána Heníka z Valdštejna a z Židlochovic zavazují, že nebudou bránit brněnským měšťanům ve vinobraní v židlochovických horách, v dovozu vína do Brna a v odvedení vinného desátku na Špilberk.

My Bohussie z Honieticz, purkrabie na Zidlochowiczich, Linhart z Zatzcan a jiní starší tovařišie na Zidlochowiczich, vyznávamy tiemto listem obecne přede všemi, že jsme slíbili a slibujem tiemto listem miesto urozeného pána Henika z Waldstaina a s Zidlochowicz, pána našeho, že opatrným pánóm burgmistrovi a radě a jiným v Brnnye a k nim příslušejícím na vinobraní v horách zidlochowskich překážeti nemámy, ale je v tom fedrovati a zbraňovati beze lsti podle své moci, aby svá vína i ten desátek k Spilberku odvésti mohli. A to zdržeti slibujem svú dobrou vierú. A na svědomie tomu přidávili smy své vlastní pečeti k tomuto listu, jenž jest dán na Zidlochowiczich ve čtvrtek před svatým Waczlawem od narozenie syna Božieho tisíc čtyřista třidcátého druhého léta.

Orig. pap. 22 × 15 cm, setřelé fragmenty kruhových pečeti vydavatelů z přírodního vosku (1. ø 27 mm – 2. ø 27 mm) přitíštěné pod textem, AMB, fond A 1/1 – Sběrka listin, mandátů a listů, inv. č. 269 (stará sign. 302). Viz obr. 7.

Regest: NEUMANN, A. (ed.): Nové prameny, s. 80, č. 49; BENEŠ, F. – BERÁNEK, K. (edd.): Soupis česky psaných listin, I/1/1, s. 179, č. 699.

Č. 22

1433 srpna 2., Brno

Petr z Kravař a Strážnice, Pertolt z Lipé, nejvyšší maršálek Království českého, bratři Václav a Jiřík z Kravař, bratři Beneš a Vaněk z Boskovic, Heník z Valdštejna a Židlochovic, bratři Zbyněk a Smil z Doubravice, Hynek Ptáček z Pirkštejna a Polné, Jan z Křižanova a Smil z Moravan uzavírají příměří s rakouským vévodou a moravským markrabětem Albrechtem V., se všemi pány, rytíři, panoši a městy na Moravě i v Rakousech, s městy České Budějovice a Uherské Hradiště a s Petrem Romanem z Vítovic, hejtmanem v Uherském Hradišti. Příměří má trvat do nejbližšího svátku sv. Martina (1433 listopadu 11.) a během něj má být na svátek Narození P. Marie (1433 září 8.) uspořádán zemský sněm v Brně, k němuž má Albrecht vystavit husitské straně glejty.

Ve jméno Boží amen. My Petr z Crawarz a z Straznicze, Pertolt z Lippe, najvyšší maršálek Královstvie českého, Waczlaw a Gyrzik, bratřie z Crawarz, Beness a Waniek, bratřie z Bozcowicz, Hennik z Waldsteina a z Zidlochowicz, Sbyniek a Smil, bratřie

z *Dubrawicze*, *Hincze Ptaczek z Pirksteina* a z *Polne*, *Ian z Krzizanowa* a *Smil z Morawan* vyznáváme tiemto listem obecně přede všemi, ktož jej uzříe nebo čtúc slyšeti budú, že znamenavše mnohé a těžké nesnázi i nesvornosti, hubení, pálení i bezprávie vzniklá v zemi Margrabstvie moravského toho z přirozenej lítosći želejíce a všie pečlivostí o to myslíce a usilujíce, zda bychom to mohli z Boží pomoci v lepší uvéstí k Božie chvále a k obecnému dobrému, i vstúpili sme a mocí tohoto listu vstupujem všichni společně, svobodně a dobrovolně v pravé, věrné a křesťanské příměří do svatého *Martina* najprve příščieho i ten den celý až do západu slunce s jasným a osvieceným kniežetem knězem *Albrechtem*, vévodú rakúským a margrabí moravským, s duostojnými, s urozenými, statečnými, slovutnými a opatrnými pány, rytieři, panošemi i městy jeho v obú zemích moravskú a rakúskú i se všemi jejich zámky, hrady, tvrzemi i městy i služebníky, s lidmi jejich se všemi poddanými, duchovními i světskými, bohatými i chudými, i zejména s jeho městem s *Czeskymi Budigowiczi* a s slovutným *Petrem Romanem z Witowicz*, haupmanem na *Hradisczi*, s purgmistrem a s konšely i se vši obcí odtudž z *Hradiscze* takovú mierú, že my ani naši služebníci i poddanie v tom času protiv svrchupsanému knězi *Albrechtowi* etc. i proti jeho milosti všem poddaným, jakož se svrchu píše, nic činiti nemáme aniž chceme, buďto pálením, braním ani jiným kterým sahaním nižádným obyčejem pod naši vierú beze všie zlé lsti, holdóv neopúščejíc, než milostivě a dobrotivě s chudými lidmi o ně nakládajíc na ten čas, když mají bráni býti, a zvláště abychom žádných nových posádek protiv již menovanému knězi *Albrechtowi* etc. a jeho milosti poddaným v tom příměří nedělali, neosazovali ani se v které uvazovali. Také nemáme v tom příměří služebníkóv a lidí svých pojžčívati jinému, jenž v příměří nenie, na škodu svrchupsanému knězi *Albrechtowi* etc. i jeho milosti poddaným. Pakli by který služebník náš v tom příměří od nás odpušćenie vzal, to máme hned dáti věděti strana straně do města *Brna* listem svým otevřeným. Také pro uvarování nynější i budoucí drahoty a zpušćenie země tejto chcme a k tomu svolujem, aby všichny silnice od staradáva obyčejné z jiných zemí i v tejto zemi byly otevřeny a svobodny tiem všem, ktož s námi v tomto příměří stojí před námi i před našimi služebníky i lidmi poddanými tak, aby kupci a obchodníci bez přiekazy všelikteraké své kúpe mohli jednati a vésti i všelikterací robotní lidé aby před námi svá diela i před našimi bez přiekazy dělati mohli. Pakli by kto mimo to z našich lúpil a nebo nočně vybíjel, na takové neb na takého máme sobě pomoci a na ně sáhnúti tak, aby k nim popraveno bylo k hrdlu i k zbožie, jakožto na škódcí a na lúpežníka záleží. A jestliže by kto z nás neb z našich lúpež na svůj hrad neb na svůj zámek přijímal aneb takového lúpežníka choval neb přechovával a fedroval, nad takovým má túž pokutú pomšćeno býti. Item mýta v těchto válkách zamýšlená bezprávně aby nebyla a kteráž jsú bezprávná, aby nechána byla. Také znamenavše rozličnost falešných mincí, pro niž země moravská velmi hyne, i chcme, aby žádný žádněj mince nedělal ani koval kromě spravedlivej mince, jakož od staradáva uložena jest od kniežat tejto země, a ta aby také opravena byla, jakož za staradáva byla.

Pakli by z nás minci koval kto, protiv tomu neb takovým máme i chcme vši naši mocí se postaviti k jeho hrdlu i k zboží hlediece jako k falešníku mince a k škódcí země tejto a obecného dobrého. Item věžňové s obů stranů mezi námi mají rok mieti do toho příměříe beze všeho šacování. Pakli by kto svým věžňóm věřiti nechtěl, ten je na hodné a na podobné rukojmie vydati má do času svrchupsaného pod základem podobným, jakož na každého záleží. Item jestliže by kto z nás v tomto příměříe anebo z našich který hrad, tvrz nebo město komu ztekl anebo úkladně dobyl těm, ktož jsů s námi v příměříe, tehdy inhed bez meškání všichni společně vzhůru býti máme protiv takovým úkladníkom. Item znamenavše, že pro nečasté sjezdy a sněmy panské tato země velmi hyne a v neřády vnikuje, máme i chcem obecný valný sněm a sjezd mieti v tomto příměříe na den Narození Matky Boží nyní nejprve přiščí v městě *Brnie* všech pánův, rytieřův, zeman i měst tohoto Markrabství moravského pro upokojenie země tejto počatého dobrého neopúšćujícíe. A k tomu svrchupsaný kněz *Albrecht*, margrabina milost etc., nám i tiem všem, ktož k tomu sněmu pojedú s strany naší, má zjednati a dáti klejt bezpečný sám jeho milost před sebu i před vši jeho mocí. Pakli by jeho milost v tom příměříe s Čechy rokoval a ješće věc lepší s nimi uhodil, abychom také při tom ostaveni byli. Item znamenitě jest přidáno, že všichni páni, rytieři, panošé, kteřížto v tomto zápise nejsou menováni a popsáni a kteříž k tomu našemu příměří budú chtieti a k nám přistupovati, ti všichni ve všechny kusy v tomto listu hlavniem vložené a sepsané mají podniknúti a podstúpiti a listy svými i pečetmi visutými jich potvrditi ve dvě neděli od dánie listu tohoto a k hlavniemu příměřnému listu položití v *Brnie* na rathauze ku pokutám v tomto listu položeným se zavazujícíe. A ti všichni, ktož takové listy přiznávající dadie, mají toho příměříe tak úplně požíti, jako my, ktož sme v tomto příměříe zapsáni. Kteréžto příměříe slibujem naší dobrou čistú vierú ctně, věrně a křesťansky zdržeti ve všech kusech beze vši lsti tak, jakož se svrchu píše. Pakli by se co beze lsti v tom příměříe přihodilo, jehož Buoh nedaj, to máme i slibujem sami opravití. Byl-li by kto jat, toho máme inhed bez řeči propustiti. Pakli by bylo komu co vzato, to aby bylo zase úplně navráćeno bez všeho zmatku. Tomu na potvrzenie a pro lepší jistost své sme vlastní pečetí dobrovolně a s našim vědomím přivěsili k tomuto listu. Jenž dán v *Brnye* v tu neděli po svatém *Petru* v okovách léta od narozenie Syna Božíeho tisíc čtyřista třidcátého třetieho.

Orig. perg. 51 × 28,5 – 5,5 cm; kruhové pečeti Petra z Kravař a Pertolta z Lipé z červeného vosku v pečetních miskách z přírodního vosku (1. ø 32 mm; v pečetním poli pozdně gotický štít se zavínutou střelou, nad štítem kolčí přilba s přikryvadly a klenot – orličí křídlo; legenda: · sigillvm · petri // · de · cwarar – 2. ø 36 mm; v pečetním poli gotický štít se zkříženými ostrvemi, nad štítem kolčí přilba s přikryvadly a klenot – kapr a kyta; legenda: pertoldus · d' · lippa mrcacus regni boei' s :) a ostatních deseti vydavatelů z černého vosku v pečetních miskách z přírodního vosku (3. ø 24 mm; v pečetním poli pozdně gotický štít se zavínutou střelou; legenda: + s · wenceslai de ·:· cwarar ·:· – 4. ø 25 mm;

v pečetním poli pozdně gotický štít se zavínutou střelou; legenda: +++ s + gyrzik ++ z ++ crawarz – 5. ø 23 mm; v pečetním poli pozdně gotický štít se sedmizubým hřebenem; legenda: + beness : z : bozcowicz²⁴⁴ – 6. ø 25 mm; v pečetním poli gotický štít se sedmizubým hřebenem, zasahující do legendy, nad štítem přílba s přikryvadly a klenot – dva věníky; legenda: + s · WANKONIS · D' BOZCOWICZ²⁴⁵ – 7. ø 26 mm; v pečetním poli pozdně gotický štít se lvicí; legenda: + s : henik : d' : waldstein – 8. ø 23 mm; v pečetním poli pozdně gotický štít se zavínutou střelou; legenda: + s · sbynko · de · dubrawycz – 9. ø 25 mm; v pečetním poli pozdně gotický štít se zavínutou střelou; legenda: + smil · z · dubrawicze – 10. ø 26 mm; v pečetním poli gotický štít se zkříženými ostružkami, nad štítem kolčí přílba s přikryvadly a klenot – kapr a kyta; legenda: s · hincze · z pir // knssteyna + – 11. ø 26 mm; v pečetním poli gotický štít s křídlem, nad štítem kolčí přílba s přikryvadly a klenot – křídlo; legenda: s ian z m // ezirzyecze – 12. ø 19 mm; v pečetním poli pozdně gotický štít s pětilistou růží; legenda: s smylonis de moravan) přivěšeny na pergamenových prouzcích; Haus-, Hof- und Staatsarchiv Wien, fond Allgemeine Urkundenreihe, sub dato. Viz obr. 8. Regest: LICHNOWSKY, *Geschichte des Hauses Habsburg*, V, s. CCLXXXIV, č. 3241.

Č. 23

1433 srpna 2., Sádek

Zdeněk z Valdštejna seděním na Sádku přistupuje k příměří, které uzavřel Petr z Kravař a Strážnice a další páni s vévodou rakouským a markrabětem moravským Albrechtem V. do nejbližšího svátku sv. Martina (1433 listopadu 11.), podle znění listu hlavního (č. 22).

Já Zdeniek z Walsteyna, seděním na Sadku, vyznávám tímto listem obecně všem, ktož jej uźrie neb čtúc slyšeti budú, tak jakož urození páni, pan Petr z Crawarz a z Straznicze, pan Pertuolt z Lippe, pan Waczlaw z Crawarz, pan Beness z Bozkwicz, s jinými pány přieměrie udělali s přejasným a s osvieceným kniežetem, kněžem Albrechtem, kniežetem rakúským a Margrabí moravským, až do svatého Martina ny nie přístího, k tomu přieměrie já dřeve psaný Zdeniek přístúpil sem i mocí tohoto listu přistupuji a ve vsecky kusy v jich listu hlavniem uložené a sepsané podnikuji a podstupuji slibuje pode čstí a pod vierú sám za se, za vsecky své služebníky i lidi poddané ty vsecky kusy podle pánú svrchupsaných toho času a ctně a řádně, věrně a křesťansky zdržeti a v celosti zachovati slovo od slova ve všech kusiech a artikulích, jakož v listu hlavníím stojí, nic nevymieňuje jako dobrý člověk. A toho na svědomí a pro lepší jistotu svú sem vlastní pečet dobrovolně k tomuto listu přivěsil, k nie se přiznávám. Jenž jest dán i psán na Sadku léta narození syna Božího čísíc čtyřista třidcátého třetího léta tu neděli po svatém Petrze [v] okovách etc.

244 Jedná se o jiný pečetní typář, než jaký Beneš z Boskovic užil roku 1432 (č. 20, pečeť č. 1).

245 Tých pečetní typ jako v č. 20, pečeť č. 2.

Orig. perg. 32 × 10 – 3,5 cm, kruhová pečeť vydavatele z černého vosku v pečetní misce z přírodního vosku (ø 26 mm); v pečetním poli gotický štít se lvicí; legenda: + s · zdenkonis de · waltsteyn přivěšena na perg. proužku, AMB, fond A 1/1 – Sbírka listin, mandátů a listů, inv. č. 273 (stará sign. 306). Viz obr. 9.

Regest: NEUMANN, A. (ed.): Nové prameny, s. 80, č. 50; BENEŠ, F. – BERÁNEK, K. (edd.): Soudpis česky psaných listin, I/1/1, s. 187, č. 732.

Č. 24

1433 srpna 6., Videaň

Albrecht V., vévoda rakouský a markrabě moravský, píše svým straníkům Janovi z Lomnice, zemskému hejtmánovi Markrabství moravského, Joštu Hechtovi z Rosic, podkomořímu, Haškovi z Valdštejna, Artlebovi z Drahotuš, Jimramovi z Doubravice, Janovi z Boskovic, Kunovi z Kunštátu, Jiříkovi z Holštejna, Heraltovi z Kunštátu, Petru Romanovi z Vítovic, purkmistru a radě města Brna i Uherského Hradiště ohledně prodloužení příměří, které má Albrecht uzavřeno s některými moravskými pány. Toto příměří mělo platit do nejbližší neděle (9. srpna), adresáti listu je však prodloužili o osm dní a požádali Albrechta o udělení souhlasu. Albrecht tímto uděluje svůj souhlas a obesílá v té věci Viléma Ebsera a další své hejtmány.

Albrecht von Gotes gnaden herczog ze Österreich und markgraf ze Merhern etc. Lieben getrewn! Als ir uns yetz habt verschriben, wie ir den frid, so wir mit ettleichen unsern lantlewten zu Merhern uncz auf den nachst kunftigen suntag haben aufgenommen durch des besten willen auf acht tag hinfur verlenget habt und begeret, daz wir unsern willen darczu geben und das unsern haubtlewten verschreiben wellen etc., das haben wir wol vernomen und lassen ew wissen, daz uns solich ewr verlengen wol gevelt. Wir schreiben auch darauf dem Ebs^ar und andern unsern haubtl^aewten und emphelhen in, daz si den frid die zeit also halten. Geben zu Wienn an Phincztag sant Sixts tag anno etc. tricesimo tercio.

D(ominus) dux in (con)s(ilio)

Na rubu: Unsern lieben getrewn Jann von Lompnicz, unserm haubtman, Josten dem Hechten von Rossicz, unserm underkamr^ar ze M^arhern, H^assken von Waldstain, Artleben von Drahotuss, Gymramen von Dubrawitz, Jann von Bozkowicz, Cuna von der Cunstat, Girziken von Holnstain, Erharten von der Cunstat, Petern Roman von Withowicz, dem Burgermaister und dem rat zu Brunn und den vom Redisch etc.

Orig. pap. 30 × 22,5 cm, na rubu stopy přitištěné uzavírací pečeti vydavatele z červeného vosku (ø 37 mm); AMB, fond A 1/1 – Sbírka listin, mandátů a listů, inv. č. 274 (stará sign. 307). Viz obr. 10.

Regest: NEUMANN, A. (ed.): Nové prameny, s. 80–81, č. 51.